

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

מסורת הש"ס

(א) וְהָיָה יוֹמָם וְלַיְלָה (ב) וְהָיָה
 מִן הַיּוֹם (ג) וְהָיָה מִן הַיּוֹם
 (ד) וְהָיָה מִן הַיּוֹם (ה) וְהָיָה
 מִן הַיּוֹם (ו) וְהָיָה מִן הַיּוֹם
 (ז) וְהָיָה מִן הַיּוֹם (ח) וְהָיָה
 מִן הַיּוֹם (ט) וְהָיָה מִן הַיּוֹם
 (י) וְהָיָה מִן הַיּוֹם (יא) וְהָיָה
 מִן הַיּוֹם (יב) וְהָיָה מִן הַיּוֹם
 (יג) וְהָיָה מִן הַיּוֹם (יד) וְהָיָה
 מִן הַיּוֹם (טו) וְהָיָה מִן הַיּוֹם
 (טז) וְהָיָה מִן הַיּוֹם (יז) וְהָיָה
 מִן הַיּוֹם (יח) וְהָיָה מִן הַיּוֹם
 (יט) וְהָיָה מִן הַיּוֹם (כ) וְהָיָה
 מִן הַיּוֹם (כא) וְהָיָה מִן הַיּוֹם
 (כב) וְהָיָה מִן הַיּוֹם (כג) וְהָיָה
 מִן הַיּוֹם (כד) וְהָיָה מִן הַיּוֹם
 (כה) וְהָיָה מִן הַיּוֹם (כו) וְהָיָה
 מִן הַיּוֹם (כז) וְהָיָה מִן הַיּוֹם
 (כח) וְהָיָה מִן הַיּוֹם (כט) וְהָיָה
 מִן הַיּוֹם (ל) וְהָיָה מִן הַיּוֹם

תורה אור השלם

1. וְעִשִּׂית מַלְרַת זָהָב טְהוֹר
מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה הַמְּנוּרָה
זָרְכָה וְקָנָה וְגִבְעִיָּה
כְּפִתְרֶיהָ וּפְרִיָּתָהּ מִמֶּנָּה
יִהְיֶה שְׁמוֹת כָּל לֵא
2. כִּבְר זָהָב טְהוֹר יַעֲשֶׂה
אֹתָהּ אֵת כָּל הַכֵּלִים
הָאֵלֶּל: שְׁמוֹת כָּל לֵט
3. זֶה מִקְשָׁה הַמְּנוּרָה
מִקְשָׁה זָהָב עַד זָרְכָה עַד
פְּרִיָּתָהּ מִקְשָׁה הַזֶּה כְּמִרְאָה
אִשֶּׁר הָרָאָה יי אֵת מֹשֶׁה בֶן
עֲשֶׂה אֵת הַמְּנוּרָה:
בְּמִדְרָח ד'

מוסף רש"י

מִן הָעֵשֶׂת. חֲמִיכָה עֲצָה.
(יִזְמָא ל7:).

שיטה מקובצת

א] ה'־ם פֿערסען געווען
 ווערענדיג ווערפֿהן און
 באהן געביענע כפֿתור
 ווערפֿהן ווערפֿהן ל"ד דחם
 און ע"ב חב אלע ארשען
 דכתיב עשה מנחת וזה
 וזה וזה עשה כפֿתורה
 וזכך וקען געבן כפֿתורה
 ופֿרעהי ממנה וזה וזה
 אשירעל דכתיב ופֿרעל
 וזל וזל וזל
 וקנעם ממנה וזה כלה
 כפֿתורה אמת חב שור
 ופֿרעהי ופֿרעהי ופֿרעהי
 און באה געביענע א"צ
 ופֿרעהי ופֿרעהי א"צ חב
 און א"צ געביעל אל
 פֿרעהי אפֿר' כ"ן דכתיב
 כפֿתורה מסמנא דרשין
 ופֿרעהי און באה געביע
 כפֿתורה ופֿרעהי וזה
 מדרש' כולנו א"צ וישע
 מנחת חב שור כלה ופֿרע
 וזל דכלקען, ש"כ חב
 שור ישע אוחה באה וזל
 כפֿתורה, כפֿתורה
 וקנעם ממנה וזה כלה
 כפֿתורה אמת חב שור
 ופֿרעהי און באה געביע
 כפֿתורה ופֿרעהי א"צ
 וזכתיב ופֿרעהי אל דרשין.
 רבי.
 מלכותא ומוחזותה וזה
 שור אלשטעמינן דאן
 טעל האלו ש"כ און דן
 השעל של מנחת וזה
 שור. חזרי ש"כ
 ופֿרעהי וזה עשה מנחת
 מקשה חב לומר באה
 באה מקשה ד' ש"כ מנח
 מקשה דחזרה.

הוא דקאי כן מורה ומעבד ואדי. ואם עמד כן בפניו למעבד ואחוריו
לגלמורה והוא שכן מנחה ואפילו אינם מכוונות כנגד הפתח כשרות והא
דממני פסולות דקאי מפני ודורס שלל כמנחה ואדי ב: והסניג בין שלל
למנחה קאי: ר' אליעזר דמקיס אשם לחטאת: |

והפנינו חסד למורע פסול שגל נשמה:
 וליהי פסול שלגל נשמה מחטאת
 בזהיק על הלוג דליהוי פסול שלג
 לשמו והא קיימא לן ב' אחיה מקומן
 דלזין למדין למד מ' (מט:)
 והלמד פסדים: היקס דחטאת ואשם
 דמבי (בחסטת) (ויקרא ז') כחטאת
 נאשם תורה אחת להם וקא יליף ר'
 וליעבור מה חטאת שגל נשמה פסולה
 דאפילו דשגל מורד אף נשמה פסול:
 היקס דכסן מורע ולוגו דמבי (פס':
 ד) כסן ר' אשם לתופה וגו' סיפיה
 דקרא ולוג שמן: לרשום. ה' (להות
 עלעלות) פסול חובב והמיר מאורע
 בקלסל לשלג ז' לשמן ז' דמי
 שערות להכשיר דזחאומיו כשרות
 להכשיר שירי הלוג באכילי ז' דשירי
 לוג מורע נחליין דמאכרין ב' אלו
 מומחאומיו (לקמן ד' עב.) וזה יהיה לן מןקדש
 הקדשים מן האש של קרבנם (מבדני י')
 וללרבות לוג שמן של מאורע וכתבי
 מתריה בקדש הקדשים תחללו בפרשת
 ויחוק קרח: **מתני'** קדש קני
 מורה. דמבי ושמה קניס יואלי
 מנזריה (שמות כה) והמורה עלמה

אֲהָא דְקָאִי מִזְרָה וּמִעֶרֶב וְאִדִּי הָא דְקָאִי צִפּוֹן וְדִירוּם וְאִדִּי אִמֵּר מִר וְשִׁכְפָּנִים וְשִׁכְמִצְרוּרָה שְׁלָא לְשִׁמּוֹן פְּסוּלוֹת שְׁלָא מִכּוּוֹנוֹת כִּישּׁוֹת וְהִתְנִיָּא בִּין שְׁלָא לְשִׁמּוֹן בִּין שְׁלָא מִכּוּוֹנוֹת כִּישּׁוֹת אִמֵּר רַב יוֹסֵף אֲלֵי רַבִּי קִישִׁי הָא רַבִּי אֲלִיעֶזֶר וְהָא רַבְנִי רַבִּי אֲלִיעֶזֶר ⁶דְּרִמְקִישׁ אִשְׁמִי לְחִמְרָתָא מִקְשָׁא נְמִי לֹוֹג לְאִשְׁמִי רַבְנִי אֲלֵי מִקְשָׁא וְלִרְבִּי אֲלִיעֶזֶר וְכִי ⁷דְּרַב הִלְמֵד בְּהִיקָא חוּזֵר וּמִלְמֵד בְּהִיקָא אִלָּא אִמֵּר רַבָּא הָא וְהָא רַבְנִי כָּאֵן לְהַכְשִׁיר ⁸(הַקְרִיב) כָּאֵן לְהִרְצוֹת ⁹(שְׁלָא עָלוּ לְבַעֲלִים לְשׁוּם חֻבָּה): מִתְנִי' ¹⁰שְׁבַעֲהָ קִינִי מְנֹרָה מַעֲכֵבִין זֶה אֵת זֶה שְׁבַעֲהָ נְרוֹתֶיהָ מַעֲכֵבִין זֶה אֵת זֶה ¹¹שְׁתֵּי פִרְשׁוֹת שְׁבַמְזוּזָהּ מַעֲכֵבִין זֶה אֵת זֶה ¹²אִפְּלוֹ חֶבֶל אֶחָד מַעֲכֵבִין הִד' פִּרְשׁוֹת שְׁבַת־פִּילִין מַעֲכֵבִין זֶה אֵת זֶה ¹³אִפְּלוֹ חֶבֶל אֶחָד מַעֲכֵבִין זֶה ¹⁴צִיצִיּוֹת מַעֲכֵבִין זֶה אֵת זֶה

שארבעתן מצוה אחת רבי ישמעאל אומר
ארבעתן ארבע מצוות: גמ' מ"ט הויה כתיב
בהו^א תנו רבנן מנורה היתה באה מן העשת
ומן הזרב ע"שאה מן הגרומאות פסולה משאר
מיני מתכות כשרה מאי שנא מן הגרומאות
פסולה דכתיב ימקשה והויה שאר מיני
מתכות נמי זהב והויה אמר קרא תיעשה
לזרבות שאר מיני מתכות ואימא לזרבות
גרומאות לא ס"ד דאמקשה כתיבה הויה
תיעשה נמי אמקשה כתיב מקשה מקשה
לעכב זהב זהב נמי לעכב האי מאי אי אמרת
בשלמא מן הגרומאות פסולה משאר מיני
מתכות כשרה היינו זהב זהב מקשה מקשה
לדרשא אלא אי אמרת פסולה זהב כשרה
משאר מיני מתכות פסולה זהב זהב מקשה
מקשה מאי דרשת ביה מאי דרשא דתניא
כבר זהב טהור יעשה אותה את כל הכלים
האלה באה זהב ככר אינה באה זהב
אינה באה ככר^א 16 גביעיה כפתוריה ופרחיה
באה זהב באה גביעים כפתורים ופרחים
אינה באה זהב אינה באה גביעים כפתורים
ופרחים ואימא נמי באה זהב באה קנים
אינה באה זהב אינה באה קנים הויה פסול
מיקרי^א 17 באה מעשה המנורה מקשה זהב באה
זהב באה מקשה אינה באה זהב אינה באה
מקשה מקשה דסיפא למאי אתא למעוטי
חצוצרות דתניא^א 18 חצוצרות היו באים מן
העשת מן הכסף עשאה מן הגרומאות כשרים
משאר מיני מתכות פסולים ומאי שנא משאר
מיני מתכות פסולים דכתיב כסף והויה מ
מיעט דחמנא גבי מנורה מקשה היא היא ול

ללא חשיב ג'ציעס פרימס ופסטרומ
כדאמיריגן גנמ' ושמא ממוס ליתמחור
פניא כבר זהב חמוד. חמסא זאב
ופרשטא בעהלווער וואס לא דירש אלס
טלסא ושמא אינך טרי חד לגופיא
למחור בואב וחד לכלל ופרט בעסמון
ו"ע" ו' השתא קרא קמא ועשית ממורת
זאב אחי לכלל ופרט (א) בעסמון
י"ח ודכתב כולה מקשא אחת זאב
טבור דרשין צאה זאב צאה כפומיס
ג'ציעס ופרמס דנולו משמע על
המורה ובה"מ פריך קמא ואימא צאה
זאב צאה קיס ו"ע הדוא מזי למפך
צאה זאב צאה יריכה ודוא מזי לשנוי
ללא איקרי ממורה צאל יך ודור
כמיז מלקחיה ומחמתיה זאב טבור
ושמא אחי אחת לגופיה דמורה צאה
ודור כמיז כבר זאב טבור דרשין
צאה זאב צאה ככר ופרשטא בעהלווער
כמיז ווא מעשה המורה מקשא זאב
דרשין צאה זאב צאה מקשא וכסדר
זה שפיר כמיז אלס בערייחא אב
דורש כסדר. מ"ר:

מקשה דסיפא למאי אתא בוי.

והשתא צריכי כולו חד
למנוה וחד לעיכוזא לפסול גרוטאות
וחד צאה זהב צאה מקשה וחד
למעוטי חזנרות. מ"ר:

חצוצרות היו באים מן העשת
מן הבסקה יט]. תימה

דב' כל הַלְלוּם (ע"ז דף מ.) משמע
דבּוֹת שֶׁלָּא הֵן בְּכַפֵּר דְּרֵמִי רַב
חמא דמלכותא דבזמא קרינא מר
לחזירות ותנן נמי בזמסתא קרינא (פ"א)
(י"ו) זה הוא שאמרו כשהוא חי קולו
אחד וכשהוא מת קולו שפניו קריו
לחזירות ומה ששאלנו אצל קשה לו
כך הדינא בשל משה שאלו היו כשרות
לדורות דבסמוך אצל קשה דבמסתא
תמיד (דף ג:) תנן ושמא לחזירות של
כסף בידם משמע דאף לחזירות של
כסף ומירק ר"מ דשמי לחזירות היו
לכהנים בשל כסף והלוים של קרמי
בהמה לכלי שיר ועוד לחזירות
דקנים דמל' היינו שופר דקאמרינא
בסוף דבמה מוליקין (שבת ע"ג.)
ויזלזל הבוול (פסוק דף לז.) דלשמינא
שמיהו לחזירתא סיפורא סיפורא
לחזירתא דקאמר בזה מוליקין אינא
בירימא ב' דקאמר לחזירות שופר ומיהו
קשה דבמסתא ע"ז (דף מ.) היינו
במשכירי קרבן דקאמר מהם ועל
הקרבן לא היו חוקשים בשופר אלא
לחזירות כדכתיב (במדבר י') ותקעתם
בחזירות על עולותיכם וגו' מ"ר:
אכדורה

הגרופאות נמי מקשה והויה
הצוצרות תנו רבנן כל הכלים
שעשה

ב: ומשני האי מאי אי אמרה בשלמא
וזהב דויקחו לי תרומה ומקשה [ו]א
מקשה : בזה וזה בזה כדר שאינה בזה וזה.
ז שמעינן דכשרה [ו]א אלף לדיך וזה
ממורה קטנה: וזה מעשה הממורה.
מעשה אותם והיו לך וגו' (במדבר ט)
אלף

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible]

(א) נראה דל"ל תעשה דמשמע
מ"מ נמי אלקשה כתיב. תעשה
סמיך וכו'.